

2014, Καθηγητής Ιατρικής κ.Μπαλογιάννης, «Χρ.Εστία»)

Αρνηθήκαμε τον αξιακό τρόπο που παραλάβαμε από τους Πατέρες μας.

Μόνοι μας οδηγηθήκαμε στα ναρκωτικά,αλκοολισμό,την διάλυση της υγιούς οικογενείας(Πρόλογος από Θεολόγο κ.Ιω.Καραμήτρο).

Ο κ.Μπαλογιάννης έχει τον λόγο:

Οδυνηρό το φαινόμενο της ψυχικής και κοινωνικής μοναξιάς.Αισθάνονται μόνοι και ότι ουδείς δεν ενδιαφέρεται γι` αυτούς.Παρατηρεί αρνητικά τον πλησίον,κρίνει και επικρίνει τον πλησίον,κάτι που δημιουργεί τοίχο μεγαλύτερης απομάκρυνσης από τον πλησίον του.

Υπάρχουν άνθρωποι που έχουν μια φοβερή υπαρξιακή μοναξιά,μολονότι είναι διανοούμενοι και φιλόσοφοι.

Ο γραπτός λόγος είναι και δύσκολος και εύκολος λόγος.

Εξωτερικεύονται τα ψυχικά βιώματα αλλά δεν είναι επικοινωνία με τον άνθρωπο.

Μπορεί να υπάρχει σιγή και όχι μοναξιά. Επίσης, μπορεί να υπάρχει λόγος και σιγή και να υπάρχει μοναξιά, όπως και να υπάρχει σιγή χωρίς μοναξιά.

Μοναξιά έχει εκείνος που δεν μπόρεσε να καταλάβει τον Κύριο. Βάζει ένα τοίχο προς τον Κύριο.

Αίτια:

Βιομηχανική απομόνωση.

Η μοναξιά κρύβει την ανυπαρξιακή αβεβαιότητα.

Η έλλειψη επικοινωνίας με τον εαυτό του (ποιος είναι, τι ζητάει, γιατί υπάρχει, ποιος ο σκοπός της ζωής....

Αδυναμία, συμφιλίωση με τον εαυτό μας.

Εγκλωβισμός στον εαυτό μας. Τείχος μακράν από άλλους (νοιώθω ασφαλής μόνος μου). Γιατί; Δεν ξέρω τι θέλουν από μένα. Εσύ ξέρεις τι έχεις να δώσεις; Αυτό να δώσεις εντιμότητα...

Απόρριψη του παρελθόντος (εγκλωβίζονται στο παρελθόν) ή καθηλώνονται στο παρελθόν. Να χρησιμοποιεί το παρελθόν για να διορθώνει το μέλλον.

Απώθηση του κοινωνικού χώρου και αναζήτηση άλλου τόπου (υπάρχουν άνθρωποι που απορρίπτουν τον κοινωνικό χώρο και αλλάζουν τόπο).

Το βασικότερο αίτιο της μοναξιάς είναι η απομάκρυνση από τον Κύριο (ο π. Σωφρόνιος έλεγε για τον Άγιο Σιλουανό που προσεύχονταν για όλο τον κόσμο). Ένας Μοναχός στο Άγιον Όρος, ολομόναχος και ήταν τόσο κοινωνικός, προσεύχονταν για όλη την ανθρωπότητα. Έλεγε ότι ο Κύριος είπε « φίλοι μου εστέ» και εμείς πρέπει να λέμε « Φίλοι μου εισίν».

Ένας φιλόσοφος έλεγε «είμαστε φυλακισμένοι στο κελί του εαυτού μας». Την μοναξιά την έζησαν πολλοί φιλοσοφοί του 17ου αιώνα στην Ευρώπη, στην λεγόμενη περίοδο του διαφωτισμού.

Η μοναξιά μπορεί να γίνει μόνιμη εάν ανατροφοδοτείται και δεν προσπαθεί να δραστηριοποιήσει το κέντρο της εσωτερίκευσης (κέντρο περιοχής

αυτογνωσίας, που προσπαθεί ο άνθρωπος να το αναπτύξει, γνωρίζοντας το τι έχει μέσα του, τι έχει η ψυχή, που είναι απέραντος χωρίς πέρας).

Συντελεστές κορύφωσης της μοναξιάς:

Ο χρόνος. Η μοναξιά έχει τον χρόνο του (νεότης, γηρατειά).

Ο τόπος. Ο γέρος συνθλίβεται στο γηροκομείο. Θέλω σε μια γωνιά εκεί στο σπίτι μου να βλέπω τα παιδιά και τα εγγόνια μου.

Ο τρόπος. Όταν αισθάνονται τον τραχύ λόγο, όταν τους αγνοούμε, όταν δεν μετέχουμε (μέθεξις) σε αυτό που διώχνει την μοναξιά.

Οι συνθήκες: Ο ασθενής, ο γέρος, ο φυλακισμένος, ζουν απέραντη μοναξιά. Η γλώσσα της προσευχής αντιμετωπίζει την μοναξιά. Εάν το τάλαντο της καρδιάς αξιοποιηθεί και γνωρίσουμε τον Κύριο δεν υπάρχει μοναξιά.

Καλλιέργεια του εαυτού μας, για να ξεπερνούμε τις μικρότητες της κοινωνίας (ανασφάλεια για το μέλλον κλπ). Να υπάρξει ειρήνη στην ψυχή μας και όχι φόβος κοινωνικός.

Η ανασφάλεια του θανάτου. Ο φόβος του θανάτου. Όταν γνωρίσει τον Χριστό τότε δεν υπάρχει θάνατος, διαφορετικά υπάρχουν πολλοί θάνατοι.,

Ο φόβος αποτελεί το πλέον αρχέγονο συναίσθημα επί υπαρξιακής απειλής.

Φόβοι πολλοί (να μην πληγεί η προσωπικότητά μου, τα πλούτη μου, η υγεία μου κλπ).

Η ζωή είναι ένα θαύμα, κάθε λεπτό είναι ένα θαύμα.

Ο φόβος των φυσικών φαινομένων.

Ο φόβος της ψυχικής νόσου (αγωνία της ψυχικής νόσου ενώ είναι υγιέστατοι).

Είναι φόβος εσωτερικός, ανασφάλειας κοινωνικής. Είναι φυσικά φαινόμενα που πρέπει να αντιμετωπίζουμε με με θάρρος και ελπίδα.

Η κραυγή της απελπισίας εκφράζεται με διάφορους τρόπους (μελαγχολία, φόβος ψυχικής ασθενείας, φόβος θανάτου).

Η αυτοχειρία.

Άγγλοι 15 τοις χιλίοις και Έλληνες 5 τοις χιλίοις. Οι Άγγλοι έχουν λάπτοπ κάθε ένας, ενώ οι Έλληνες ένας στους 15.

Δεν είναι αρκετό να είναι εξαίρετος φιλόσοφος ή επιστήμων. Πρέπει να έχει ένα ,την γνώση της αιωνιότητας.

Η αρνητική θεώρηση της μοναξιάς.

Η μοναξιά είναι αρνητική σε πολλούς ανθρώπους. Μόνος του βλέπει τα αρνητικά του εαυτού του.

Μόνος του υπερεκτιμά τον εαυτό του.

Μόνος του υποτιμά τον εαυτό του (μεγιστοποίηση των αρνητικών στοιχείων της ζωής του).

Μόνος του έχει εχθρική και ειρηνική διάθεση (αρνητικό νόσημα της ψυχικής επιθετικότητας). Μόνος του καταφεύγει στον κόσμο της φαντασίας .

Ζουν την αποπροσωποποίηση (πολλοί λένε ήθελα να είμαι εκείνος.....κλπ), δεν λέει θέλω να είμαι αυτός που είμαι. Όλοι έχουμε δυνατότητες (έχουμε μέσα μας πραγματικό χρυσορυχείο) αλλά δεν άγγιξαν ψήγματα του χρυσορυχείου αυτού. Δεν ασχολήθηκαν να ιδούν τις δυνατότητες αυτές και να δώσουν χαρά και αγάπη στους άλλους.

Θετική θεώρηση της μοναξιάς:

Η αναζήτηση του είναι (ποιος είμαι)

Η εσωτερική συμφιλίωση

Η εσωτερική καλλιέργεια (όχι μόνο στην γλώσσα), να μάθει να είναι ταπεινός. Η προσέγγιση του Θεού (να οδηγήσει η μοναξιά του στον δρόμο της προσέγγισης του Θεού), θα βλέπει στο πρόσωπο του άλλου τον ίδιο τον θεό (την εικόνα του Θεού), που έχουν μέσα τους Σώμα και αίμα Χριστού. Το να αγαπάμε τον εχθρό μας δεν έχει αξία να σταματάμε πως φέρθηκε σε μας, αλλά πως φέρθηκε ο Κύριος σε εκείνο. Να βλέπουμε τον κάθε άνθρωπο σαν μέλος του Χριστού.

Η κοινωνία της αγάπης.

Αποδοχή όλης της ανθρωπότητας.Όχι κατάκριση.Με τα μάτια του Κυρίου τους βλέπουμε όλους ψως Αγίους με τα δικά μας μάτια τους βλέπουμε αρνητικά.Να μπορούν τα μάτια μας να διακρίνουν τα καλά στοιχεία που κρύβει ο άνθρωπος μέσα του,διότι δεν υπάρχουν άνθρωποι που να μην κρύβουν κάτι το καλό.

(**Σωκράτης**:Συμφιλίωση,αποδοχή,άρνηση και λύτρωση)

«Με αγωνία έψαχνα σε όλη μου τη ζωή να βρω τον πραγματικό μου εαυτό»(Ηράκλειτος 530 π.χ.).

Αναζήτηση μοναξιάς από τους Αγίους μας: Πρέπει να ανακαλύψουμε τδεις αξίες που έχουμε μέσα μας. Για να γίνει αυτό πρέπει να ζω σωφρόνως.

Φιλότης και Νείκος (Εμπεδοκλής)

Αγάπη,εχθρότης,συνυποάρχουν μέσα μας.Κοιτάμε όχι τις αντιθέσεις αλλά τα καλά που υπάρχουν μέσα μας. Πετάμε το κακό και κρατάμε το καλό

Η αγάπη ενεργοποιεί δυνάμεις,όπως και η προσευχή ενεργοποιεί δυνάμεις που δεν γνωρίσαμε ποτέ.

[Πετάμε το κακό και κρατάμε το καλό. Η ελεύθερη βούληση του ανθρώπου

10 Δεκεμβρίου 2014

Το κακό είναι πρόβλημα, το οποίο η θρησκεία μας το εξηγεί μ' ένα θαυμάσιο τρόπο, που καλύτερος δεν υπάρχει. Η εξήγηση που του δίνει είναι η εξής: Το κακό υπάρχει και προέρχεται απ' τον διάβολο. Μέσα μας έχουμε και το κακό πνεύμα και το αγαθό πνεύμα και μάχονται αλλήλοις. Μέσα μας γίνεται πάλη. Σ' αυτήν, όμως, την πάλη ο άνθρωπος είναι ελεύθερος ν' αποφασίσει τι θα διαλέξει.

Άρα δεν είναι ο Θεός που προορίζει κι αποφασίζει αλλά η ελεύθερη βούληση του ανθρώπου.

Άγιος Πορφύριος Κausοκαλυβίτης]

Τα περισσότερα διαζύγια ,από όσα γνωρίζω,δεν έχουν καν υπόσταση, απλά λείπει το καλό (δεν βλέπουν τα καλά του άλλου,αλλά μόνον τα κακά),οπότε φεύγει το φως και έρχεται το σκότος (φεύγει το καλό και επικρατεί το κακό).Και τόσο εύκολα δέχονται μόνο τα κακά του άλλου και οδηγούνται στο διαζύγιο,που είναι πάντοτε επώδυνο,περισσότερο για εκείνους που έχουν και παιδιά (κυρίως για τα παιδιά).

Εύχομαι ο Κύριος να χαρίζει την Ειρήνη Του «...την πάσαν νούν υπερέχουσαν».

Καλά Χριστούγεννα και ευλογημένα.